

PRZYPOIĆ (1) *vb pf*

o jasne.

inf przypoić. ◇ [*praet* 3 sg m przypoił. ◇ *plusq* 1 sg m -m był przypoił. ◇ *con* 3 sg m by przypoił.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymocować, przyłączyć; connectere Mącz; agglutinare, aptare Vulg:

[*przypoić co do czego: A według ich wykładu takby Ian święty uczynił/ iáko ten/ ktoryby głowę z gliny vlepiwłszy/ łzyięby y pierśi złote do niey przypoił/ y przyłtołował. PiotrGonSyn B2v.*]

przypoić co ku czemu: Connectere alicui rei aliquid, Przypoyić/ przifádźić nieco ku drugiey rzeczy. Mącz 244b.

[*przypoić czemu: aptavit rationali przypoył napyerłznęcám TomZbrudzBrul Lev 8/8.*]

[*Szereg: »przypoić i przystosować«: PiotrGonSyn B2v cf przypoić co do czego.*]

[*Przen:*

przypoić co do czego: A poniewałz pan Chrifus/ zbawienie do chrzłtu [...] potrzebnem obyczaiem przypoił/ [...] tedy [...] UstKośćiel 57.

*przypoić kogo komu [sobie]: Bo iáko łpodni pás przyłtawa ku biodróóm męzkim/ takim ia był łobie przypoił włzytek dom Izráelłki [*sic agglutinavi Mihi omnem domum Israel*]/ y włzytek dom Iudzki WujBib Ier 13/11 (Linde).*

W porównaniu: WujBib Ier 13/11 (Linde) cf przypoić kogo komu.]

Synonim: przypiąć.

Formacje współrdzenne cf SPAJĄĆ.

Cf PRZYPOJENIE, PRZYPOJONY